

Resumé

Mezi nejvýznamnější změny, které nový trestní zákoník přináší, patří nepochybně i zavedení zcela nové diferenciacie úmyslných usmrcení. Podle názoru P. Šámala a jiných, tato nová systematika umožňuje důsledněji rozlišovat trestné činy, které se shodují svým následkem, tj. smrtí člověka, ale současně se od sebe odlišují okolnostmi, které provázely jeho spáchání. Tato nová úprava by tak měla být schopna postihnout značnou různorodost úmyslných usmrcení. Odkazují na nejnovější práci J. Fenyka, která právě vyšla.

Cílem této práce bylo tuto novou úpravu analyzovat a zhodnotit, chtěl jsem ukázat také na úskalí pojmu „afekt“.

V práci jsem se pokusil vyložit některé klíčové pojmy této úpravy, upozornit na jejich odlišnosti, dále vymezit vztah trestné činu vraždy, jejích forem a trestného činu zabití. Rovněž jsem se zabýval i stránkou dokazování při projednávání daných trestných činů a pokusil se vytyčit možná úskalí, se kterými by se mohla praxe v této souvislosti potýkat.

Předkládaná rigorózní práce se snaží soustředit veškeré nejvýznamnější informace, které se této problematice týkají. S ohledem na rozsah práce je zřejmé, že práce nemůže postihnout veškeré související informace, a proto zůstala stranou problematika euthanasie a okolností vylučujících protiprávnost, přestože s tématem úzce souvisí.

Dále se práce snaží být podnětem k další diskusi a zamyšlení se nad touto problematikou.